

Taller d'Històries Personals

Títol de l'Activitat:

- Taller d'Històries Personals

Edat Recomanada:

- 14-18 anys

Etape Educativa:

- Secundària, Batxillerat

Objectiu:

- Fomentar l'empatia i la comprensió personal dels efectes del conflicte en individus reals.

Durada:

- 55 minuts

Materials:

- Testimonis escrits o enregistrats de persones afectades per la Nakba.
- Mapes de la regió i línies de temps històriques.
- Materials d'art per a la creació de respostes visuals (opcional).

Desenvolupament:

1. Introducció (5 minuts): Explicació de la importància de les narratives personals en la història.
2. Divisió en petits grups (2 minuts): Dividir la classe en 5 grups de 4-5 persones per fomentar una discussió més íntima i profunda. Assigneu un testimoni a cada grup.
3. Lectura i anàlisi (20 minuts): Els estudiants llegiran o escoltaran diferents testimonis i els analitzaran en petits grups.
4. Creació de respostes visuals o escrites (20 minuts): Els estudiants crearan una peça artística o un escrit que respongui a la història personal que han rebut.
5. Compartir i reflexionar (5 minuts): Els estudiants compartiran les seves creacions i reflexionaran sobre el que han après.

Aquesta activitat complementària està dissenyada per aprofundir en la comprensió dels estudiants sobre el conflicte israelià-palestí, així com per desenvolupar les seves habilitats de pensament crític, empatia i expressió personal.

Testimonis

Si l'alumnat disposa d'ordinador i connexió a internet, es recomana accedir al testimoni a través de l'enllaç i fer servir un traductor. Si no fos el cas, es poden imprimir els següents textos i repartir entre l'alumnat.

Testimoni 1:

La testimoni Nadmiyeh Muhammad 'Abd al-Qader Wahdan, nascuda al voltant de 1933 a 'Anaba, recorda la vida al seu poble abans de la Nakba. Parla de la vida agrícola i comunitària, de la importància del forn de pa comunitari, i de la cohesió familiar i veïnal. Descriu la bellesa de la seva llar, els rituals socials, i la seva vida quotidiana abans del matrimoni. El testimoni també detalla la fuga del poble durant la Nakba, l'arribada a diferents llocs com Shilta, Na'alín i Jericó, i la dura realitat de la vida com a refugiada. Remarca el desig persistent de tornar a 'Anaba, tot expressant la pèrdua cultural i personal que ha sofert, i com fins i tot en la seva nova comunitat, segueix sent identificada com a refugiada.

- [Enllaç al text original](#)
- [Traducció per imprimir](#)

Testimoni 2:

Miser Muhammad Ryan – Zidani, nascut el 1938 a Aldamon i ara resident a Tamra, recorda amb detall la vida al seu poble natal. No té fotografies d'aquella època, però té vius records de les botigues, la disposició de les cases, i les famílies importants del poble. La seva família es dedicava a l'agricultura i la vida era comunitària i unida, molt diferent de la vida actual. Recorda les relacions harmonioses entre veïns i l'estructura social del poble, incloent-hi els barris familiars i les institucions com mesquites i escoles. Descriu també les tradicions de casament i les festes, així com la convivència pacífica entre musulmans i cristians. L'ocupació del seu poble per part dels jueus va ser un gir dramàtic en la seva vida, forçant la seva família i a ell a fugir i finalment a establir-se a Tamra.

- [Enllaç al text original](#)
- [Traducció per imprimir](#)

Testimoni 3:

Miriam Abdullah Shahada, nascuda el 1926 a Sara'a, recorda la seva vida abans i després de l'ocupació de 1967. Explica les seves visites regulars al poble de Sara'a, els problemes començats pels jueus, i com la seva família va fugir durant un atac nocturn. Detalla l'evacuació del seu poble i d'altres a l'entorn, la destrucció de les seves cases pels jueus, i el posterior viatge dels refugiats buscant seguretat, acabant finalment en coves i barracots de diferents pobles. Finalment, descriu la vida difícil als camps de refugiats i el seu desig persistent de tornar a Sara'a, fins i tot si és en una tenda de campanya.

- [Enllaç al text original](#)
- [Traducció per imprimir](#)

Testimoni 4:

Abraham Katipan Zeid, nascut el 1928 a Beit Nabala, relata la seva experiència durant la Nakba. El poble es va abandonar després d'observar que els veïns fugien i de sentir explosions. Recorda detalladament la vida al poble, incloent un pou construït pels turcs i millorat pel seu pare, una escola, i una mesquita. Descriu també la seva casa, la vida escolar, i les relacions amb els jueus abans de 1948. Després de l'abandonament del poble, la seva família i ell van viure en condicions precàries fins que va emigrar a l'Aràbia Saudita i posteriorment als EUA per estudiar, tornant finalment a Ramallah on va treballar en l'àmbit educatiu. Zeid va visitar Beit Nabala diverses vegades després de la Nakba.

- [Enllaç al text original](#)
- [Traducció per imprimir](#)

Testimoni 5:

Ahmed Abu Ghosh va néixer a Amuas el 1953. Va estudiar a diferents instituts de Cisjordània i més tard a la Universitat Àrab de Beirut i la Universitat Al Quds d'Abu Dis. Ha treballat com a professor als Emirats Àrabs Units i en el sector de la construcció. Des del 2005, és el cap de l'associació de presos palestins alliberats i també president de l'associació Amwas. A més, és propietari d'una empresa de construcció a Ramallah. Abu Ghosh és poeta i investigador, havent publicat dos llibres de poesia i tres llibres d'investigació, a més de diversos articles. La seva narrativa reflexiona sobre la seva infantesa i la nostàlgia d'aquest període d'innocència i llibertat.

- [Enllaç al text original](#)
- [Traducció per imprimir](#)